

Datum van inontvangstneming : 27/03/2018

Zaak C-130/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

19 februari 2018

Verwijzende rechter:

Amtsgericht Düsseldorf (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 januari 2018

Verzoekende partij:

flightright GmbH

Verwerende partij:

Eurowings GmbH

[OMISSIS]

Amtsgericht Düsseldorf (rechter in eerste aanleg Düsseldorf)

Beslissing

In het geding tussen

flightright GmbH en Eurowings GmbH

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag betreffende de uitlegging van het Unierecht:

Dient artikel 5, lid 1, onder c), iii), van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (hierna: „verordening nr. 261/2004”) aldus te worden uitgelegd dat evenmin sprake is van een recht

op schadevergoeding in geval van annulering minder dan zeven dagen voor de geplande vertrektijd wanneer de passagier door de andere vlucht in totaal minder dan drie uur, maar meer dan twee uur tijd verliest, omdat de feitelijke aankomsttijd ten opzichte van de geplande aankomsttijd meer dan twee uur, maar minder dan drie uur later is?

Gronden:

[Or. 2]

I.

Verzoekster flightright GmbH, de cessionaris, voert het volgende aan:

■■■■ de cedent, zou overeenkomstig boekingsbevestiging Q4H2UB op 11 september 2017 met vlucht nr. EW30 vanaf vliegveld Keulen-Bonn naar Hamburg worden vervoerd, waarbij de geplande vertrektijd in Keulen-Bonn 19.05 uur en de geplande aankomsttijd in Hamburg 20.10 uur was. Vlucht EW30 werd geannuleerd. ■■■■ werd minder dan zeven dagen voor vertrek over de annulering geïnformeerd.

■■■■ werd een vervangende vlucht aangeboden op 11 september 2017 met vlucht 4U7037 van Keulen-Bonn naar Hamburg. ■■■■ maakte van dit aanbod gebruik. De vervangende vlucht vertrok om 21.55 uur in Keulen-Bonn en kwam om 22.37 uur in Hamburg aan.

Met haar verzoek vordert verzoekster als gesubrogeerde 250,00 EUR.

Volgens haar bestaat er wegens annulering van de geboekte vlucht recht op compensatie op grond van artikel 5, lid 1, onder c), en artikel 7, lid 1, onder a), van verordening nr. 261/2004.

Verweerster meent daarentegen dat artikel 5, lid 1, onder c), iii), van verordening nr. 261/2004 van toepassing is, aangezien ■■■■ zijn bestemming heeft bereikt met een vertraging van twee uur en 27 minuten en derhalve minder dan drie uur tijd had verloren.

II.

Daar de verwijzende rechter de litigieuze cessie tussen partijen door schriftelijke verklaringen van ■■■■ bewezen acht, is de beantwoording van de prejudiciële vraag voor de beslissing van doorslaggevend belang, namelijk of er evenmin sprake is van een recht op schadevergoeding in geval van annulering minder dan zeven dagen voor de geplande vertrektijd wanneer de passagier door de andere vlucht in totaal minder dan drie uur, maar meer dan twee **[Or. 3]** uur tijd verliest, omdat de feitelijke aankomsttijd ten opzichte van de geplande aankomsttijd meer dan twee uur, maar minder dan drie uur later is.

Over de vraag die hier van belang is, bestaat in de rechtspraak discussie; voor zover bekend heeft de hoogste rechter hier nog geen uitspraak over gedaan.

a)

In zijn uitspraak van 17 februari 2017 [OMISSIS] heeft het Landgericht Düsseldorf (rechter in tweede aanleg Düsseldorf) onder andere onder verwijzing naar de ondubbelzinnige bewoordingen van verordening nr. 261/2004 geoordeeld, dat artikel 5, lid 1, onder c), iii), van verordening nr. 261/2004 niet aldus moet worden opgevat dat evenmin sprake is van een recht op schadevergoeding wanneer de passagier in totaal minder dan drie uur tijd verliest. Er is ook geen sprake van een verschil in behandeling tussen passagiers van een geannuleerde vlucht en die van een vertraagde vlucht. Het gaat om verschillende feiten. Het beroep tot „Revision” werd niet-ontvankelijk verklaard.

Het Landgericht Köln (rechter in tweede aanleg Keulen) oordeelde in dezelfde zin bij zijn beslissing van 2 augustus 2017 [OMISSIS] en verklaarde het beroep tot „Revision” ontvankelijk, maar – voor zover bekend – is daarover nog niet beslist.

b)

Het Landgericht Hannover (rechter in tweede aanleg Hannover) nam in zijn uitspraak van 9 februari 2015 [OMISSIS] het tegenovergestelde standpunt in. Het legt artikel 5, lid 1, onder c), iii), van verordening nr. 261/2004 in die zin uit dat bij een annulering op korte termijn evenmin sprake is van een recht op schadevergoeding wanneer de passagier door de andere vlucht in totaal minder dan drie uur tijd verliest. Een vliegtuigpassagier zou geen tijdverlies lijden waarop hij zijn recht kan stoelen indien de duur van zijn vlucht (hier: anderhalf uur) niet verandert, maar de vlucht met twee uur en 50 minuten wordt „uitgesteld”.

Het Landgericht Hannover argumenteert dat op grond van artikel 5, lid 1, onder c), iii), van verordening nr. 261/2004 een tijdverlies van in totaal minder dan drie uur nog aanvaardbaar is, indien mag worden verlangd dat de passagier tot één uur voor de geplande vertrektijd vertrekt en tot twee uur na de geplande aankomsttijd aankomt. Deze zienswijze volgt logischerwijs ook uit het arrest van het Hof van 19 november 2009, C-402/07 en C-432/07.

[Or. 4]

Vanuit het oogpunt van de wetgever is bij annulering het totale tijdverlies doorslaggevend, zij het met bijzondere aandacht voor de vertraging bij aankomst, aldus het Landgericht Hannover. Het heeft het beroep tot „Revision” niet-ontvankelijk verklaard en de zaak ook niet aan het Hof voorgelegd op grond van het feit dat in de uitspraak van het Landgericht Hannover verordening nr. 261/2004 is uitgelegd in het licht van de bestaande rechtspraak van het Hof en het feit dat het niet bekend was met tegenovergestelde beslissingen van het Hof.

Het Amtsgericht Köln (rechter in eerste aanleg Keulen) heeft zich bij uitspraak van 27 april 2017 [OMISSIS] hierbij aangesloten.

Er is dus sprake van inhoudelijk tegengestelde uitspraken van verscheidene Landgerichten in civiele zaken in hoger beroep met betrekking tot de uitlegging van artikel 5, lid 1, onder c), iii), van verordening nr. 261/2004.

De zaak dient derhalve aan het Hof te worden voorgelegd en tot de beantwoording van de prejudiciële vragen te worden opgeschort.

[OMISSIS]